

1. Könige 5

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἔχορήγουν οἱ καθεσταμένοι οὗτως τῷ βασιλεῖ σαλωμῶν καὶ πάντα τὰ διαιγγέλματα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως ἔκαστος μῆνα αὐτοῦ οὐ παραλλάσσουσιν λόγον καὶ τὰς κριθὰς καὶ τὸ ἄχυρον τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ἄρμασιν ἥρον εἰς τὸν τόπον οὗ ἂν ἦν ὁ βασιλεὺς ἔκαστος κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ

2 καὶ ταῦτα τὰ δέοντα τῷ σαλωμῶν ἐν ἡμέρᾳ μᾶς τριάκοντα κόροι σεμιδάλεως καὶ ἑξήκοντα κόροι ἀλεύρου κεκοπανισμένου

3 καὶ δέκα μόσχοι ἐκλεκτοὶ καὶ εἴκοσι βόες νομάδες καὶ ἑκατὸν πρόβατα ἐκτὸς ἐλάφων καὶ δορκάδων καὶ ὀρνίθων ἐκλεκτῶν σιτευτά

4 ὅτι ἦν ἄρχων πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἦν αὐτῷ εἰρίνη ἐκ πάντων τῶν μερῶν κυκλόθεν

9 καὶ ἔδωκεν κύριος φρόνησιν τῷ σαλωμῶν καὶ σοφίαν πολλὴν σφόδρα καὶ χύμα καρδίας ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν

10 καὶ ἐπληθύνθη σαλωμῶν σφόδρα ὑπὲρ τὴν φρόνησιν πάντων ἀρχαίων ἀνθρώπων καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους αἰγύπτου

11 καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ γαιθαν τὸν εξραΐτην καὶ τὸν αιμαν καὶ τὸν χαλκαλ καὶ δαρδα υἱοὺς μιαλ

12 καὶ ἐλάλησεν σαλωμῶν τρισχιλίας παραβολάς καὶ ἦσαν φόδαι αὐτοῦ πεντακισχίλιαι

13 καὶ ἐλάλησεν περὶ τῶν ἔνδιλων ἀπὸ τῆς κέδρου τῆς ἐν τῷ λιβάνῳ καὶ ἔως τῆς ὑσσώπου τῆς ἐκπορευομένης διὰ τοῦ τοίχου καὶ ἐλάλησεν περὶ τῶν κτηνῶν καὶ περὶ τῶν πετεινῶν καὶ περὶ τῶν ἔρπετῶν καὶ περὶ τῶν ἰχθύων

14 τότε ἀνέβη φαραὼ βασιλεὺς αἰγύπτου καὶ προκατελάβετο τὴν γαζερ καὶ ἐνεπύρισεν αὐτὴν καὶ τὸν χανανίτην τὸν κατοικοῦντα ἐν μεργαβ καὶ ἔδωκεν αὐτὰς φαραὼ ἀποστολὰς θυγατρὶ αὐτοῦ γυναικὶ σαλωμῶν καὶ σαλωμῶν φκοδόμησεν τὴν γαζερ

15 καὶ ἀπέστειλεν χιραμ βασιλεὺς τύρου τοὺς παῖδας αὐτοῦ χρῖσαι τὸν σαλωμῶν ἀντὶ δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὅτι ἀγαπῶν ἦν χιραμ τὸν δαυιδ πάσας τὰς ἡμέρας

16 καὶ ἀπέστειλεν σαλωμῶν πρὸς χιραμ λέγων

17 σὺ οἶδας δαυιδ τὸν πατέρα μου ὅτι οὐκ ἐδύνατο οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὄνόματι κυρίου θεοῦ μου ἀπὸ προσώπου τῶν πολέμων τῶν κυκλωσάντων αὐτὸν ἔως τοῦ δοῦναι κύριον αὐτοὺς ὑπὸ τὰ ἵχνη τῶν ποδῶν αὐτοῦ

18 καὶ νῦν ἀνέπαισε κύριος ὁ θεός μου ἐμοὶ κυκλόθεν οὐκ ἔστιν ἐπίβουλος καὶ οὐκ ἔστιν ἀπάντημα πονηρόν

19 καὶ ἴδού ἐγὼ λέγω οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὄνόματι κυρίου θεοῦ μου καθὼς ἐλάλησεν κύριος ὁ θεός πρὸς δαυιδ τὸν πατέρα μου λέγων ὃ σύντομον διηγεῖται σου ὅτι δώσω ἀντὶ σου ἐπὶ τὸν θρόνον σου οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὄνόματι μου

20 καὶ νῦν ἔντειλαι καὶ κοψάτωσάν μοι ξύλα ἐκ τοῦ λιβάνου καὶ ἵδον οἱ δοῦλοί μου μετὰ τῶν δούλων σου καὶ τὸν μισθὸν δουλείας σου δώσω σοι κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν εἴπης ὅτι σὺ οἶδας ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν εἰδὼς ξύλα κόπτειν καθὼς οἱ σιδώνιοι

21 καὶ ἐγενήθη καθὼς ἥκουσεν χιραμ τῶν λόγων σαλωμῶν ἐχάρη σφόδρα καὶ εἶπεν εὐλογητὸς ὁ θεὸς σήμερον ὃς ἔδωκεν τῷ δαυιδ υἱὸν φρόνιμον ἐπὶ τὸν λαὸν τὸν πολὺν τοῦτον

22 καὶ ἀπέστειλεν πρὸς σαλωμῶν λέγων ἀκήκοα περὶ πάντων ὧν ἀπέσταλκας πρός με ἐγώ ποιήσω πᾶν θέλημά σου ξύλα κέδρινα καὶ πεύκινα

23 οἱ δοῦλοί μου κατάξουσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ λιβάνου εἰς τὴν θάλασσαν ἐγώ θήσομαι αὐτὰ σχεδίας ἔως τοῦ τόπου οὗ ἐὰν ἀποστείλῃς πρός με καὶ ἐκτινάξω αὐτὰ ἐκεῖ καὶ σὺ ἀρεῖς καὶ ποιήσεις τὸ θέλημά μου τοῦ δοῦναι ἄρτους τῷ οἴκῳ μου

24 καὶ ἦν χιραμ διδοὺς τῷ σαλωμῶν κέδρους καὶ πᾶν θέλημα αὐτοῦ

25 καὶ σαλωμῶν ἔδωκεν τῷ χιραμ εἴκοσι χιλιάδας κόρους πυροῦ καὶ μαχιρ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ εἴκοσι χιλιάδας βεθ ἐλαίου κεκομμένου κατὰ τοῦτο ἐδίδου σαλωμῶν τῷ χιραμ κατ' ἐνιαυτόν

26 καὶ κύριος ἔδωκεν σοφίαν τῷ σαλωμῶν καθὼς ἐλάλησεν αὐτῷ καὶ ἦν εἰρήνη ἀνὰ μέσον χιραμ καὶ ἀνὰ μέσον σαλωμῶν καὶ διέθεντο διαθήκην ἀνὰ μέσον ἑαυτῶν

27 καὶ ἀνήνεγκεν ὁ βασιλεὺς φόρον ἐκ παντὸς ισραηλ καὶ ἦν ὁ φόρος τριάκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν

28 καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν λίβανον δέκα χιλιάδες ἐν τῷ μηνὶ ἀλλασσόμενοι μῆνα ἥσαν ἐν τῷ λιβάνῳ καὶ δύο μῆνας ἐν οἴκῳ αὐτῶν καὶ αδωνιραμ ἐπὶ τοῦ φόρου

29 καὶ ἦν τῷ σαλωμῶν ἐβδομήκοντα χιλιάδες αἴροντες ἄρσιν καὶ ὄγδοήκοντα χιλιάδες λατόμων ἐν τῷ ὄρει

30 χωρὶς ἀρχόντων τῶν καθεσταμένων ἐπὶ τῶν ἔργων τῶν σαλωμῶν τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι ἐπιστάται οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα

32 καὶ ἤτοι μασαν τοὺς λίθους καὶ τὰ ξύλα τρία ἔτη